

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Environmental Analysis : SWOT Analysis) จะเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงโอกาส ศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรค และผลกระทบต่อการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ มาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ได้แก่ เป้าหมายการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา และโครงการสำคัญ โดยจะแบ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของจังหวัด ดังนี้

๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็ง, จุดอ่อน) เพื่อพิจารณาว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดนั้นเป็น จุดแข็ง (Strengths : S) หรือจุดอ่อน (Weaknesses : W) เช่น

- ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กรภาคการเกษตรของจังหวัด
- ปัจจัยด้านกลยุทธ์ด้านการเกษตร
- ปัจจัยด้านการบริหารจัดการด้านการเกษตร
- ปัจจัยด้านแบบแผนหรือพฤติกรรมในการบริหารจัดการด้านการเกษตรของจังหวัด
- ปัจจัยด้านบุคลากรภาคการเกษตรในจังหวัด
- ปัจจัยด้านทักษะความรู้ความสามารถภาคการเกษตร
- ปัจจัยด้านพฤติกรรมโดยทั่วไปของเกษตรกรในจังหวัด
- ปัจจัยด้านการผลิตด้านการเกษตร

โดยเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่ใช้กันในปัจจุบัน ได้แก่ McKinsey ๗-S Framework ซึ่งประเด็นการวิเคราะห์จะประกอบด้วยปัจจัย ๗ ประการ ดังนี้

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๖๖ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

๗-S Framework	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. กลยุทธ์ (Strategy)	S๑ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเมือง Mice city S๒ จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองแห่งกาแฟ S๓ จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประเพณี	

๓-S Framework	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<p>S๔ มีความพร้อมและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการค้าการลงทุน</p> <p>S๕ มีภูมิประเทศที่เป็นแหล่งพื้นที่ต้นน้ำ ซึ่งมีโอกาสพัฒนาเป็นแหล่งน้ำของจังหวัด</p> <p>S๖ ภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกพืชท้องถิ่น และพืชผักไม้ผลเขตหนาว และเขตกึ่งหนาวที่หลากหลาย พืชสมุนไพรมะม่วง และสมุนไพรเมืองหนาว</p> <p>S๗ เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลายและสำคัญในระดับประเทศมี เช่น ไม้ผล ไม้ยืนต้น ไม้ดอก พืชผักไม้ผล เขตหนาวและเขตกึ่งหนาว พืชไร่ พืชผัก ปศุสัตว์ (สุกร โคเนื้อ ไก่ ไข่ ผัก แมลง เศรษฐกิจ) และประมง</p> <p>S๘ มีสินค้าที่มีคุณภาพในระดับประเทศหลากหลาย เช่น ข้าวหอมมะลิ มะม่วง สตรอว์เบอร์รี กระเทียม มันฝรั่ง หอมหัวใหญ่ ถั่วเหลือง น้ำมันดิบ ไก่ประดู่ หางดำ เป็นต้น</p> <p>S๙ เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยมีสินค้าเกษตรอินทรีย์ด้านพืชที่หลากหลาย และครอบคลุมต่อการบริโภค</p> <p>S๑๐ ขนาดฟาร์มมีขนาดเล็กจึงเหมาะสมต่อการทำเกษตรแบบประณีต เกษตรอินทรีย์</p> <p>S๑๑ ภาคราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในระดับจังหวัดให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรและมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน</p>	<p>W๑ ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตรของจังหวัด</p> <p>W๒ ระบบคมนาคมขนส่งสินค้าเกษตรยังไม่ครอบคลุมทั่วพื้นที่จังหวัด</p> <p>W๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรบนพื้นที่สูง มีไม่เพียงพอ</p>
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)	<p>S๑๒ มีระบบการจัดการน้ำที่ดี และเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการน้ำ เช่น ระบบเปียกสลับแห้ง ระบบน้ำหยด เป็นต้น</p> <p>S๑๓ มีการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าตลอดห่วงโซ่และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์</p>	<p>W๔ การจัดการด้านอนุรักษ์ดินและน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่</p> <p>W๕ กรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรลดลง การเช่าที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการพัฒนาอาชีพเกษตร</p>

๗-S Framework	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๔. บุคลากร (Staff)	<p>S๑๔ มีความพร้อมขององค์กรพัฒนาเอกชน ทั้งทางด้านองค์ความรู้ และกลไกการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์</p> <p>S๑๕ มีสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในพื้นที่</p> <p>S๑๖ มีหน่วยงานราชการส่วนกลาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประจำในจังหวัดสร้างโอกาสในการพัฒนาพื้นที่</p>	<p>W๖ เกษตรกรส่วนใหญ่มีการนำองค์ความรู้ด้านการแปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มไปใช้ได้จริงน้อย</p> <p>W๗ เกษตรกร/เยาวชนรุ่นใหม่สนใจทำการเกษตรไม่มากนัก</p> <p>W๘ บุคลากรด้านการตลาดมีอาชีพที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงผู้ผลิตและผู้บริโภค สร้างตลาดที่เป็นธรรมยังไม่จำนวนไม่มาก</p> <p>W๙ บุคลากรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดต้องการทักษะด้านภาษา ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	<p>S๑๗ มีโครงการพระราชดำรินในการพัฒนาพื้นที่สูง plugsจิตสำนึกให้คนอยู่ร่วมกับป่า การทำเกษตรปลอดภัย การสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร และการอนุรักษ์ดินและน้ำ</p> <p>S๑๘ มุลนิธิโครงการหลวง และสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง มีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบที่ดีในการพัฒนาพื้นที่การเกษตรในพื้นที่สูงแบบครบวงจร</p> <p>S๑๙ มีองค์ความรู้และศูนย์เรียนรู้ต้นแบบในการพัฒนาการเกษตรหลายด้าน เช่น เกษตรอินทรีย์ เกษตรประณีต (ข้าว ลำไย มะม่วง สตอร์เบอร์รี่อินทรีย์ ไก่ประดู่หางดำ กาแฟ อะราบิกา ชา อะโวคาโด แมคคาแดเมีย)</p> <p>S๒๐ มีสถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและนวัตกรรมต่างๆ ที่สามารถนำมาต่อยอด และมีความพร้อมในการร่วมขับเคลื่อนภาคการเกษตรและอาหาร</p>	<p>W๑๐ เกษตรกรส่วนมากมีการวางแผนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และการจัดการฟาร์มเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้น้อย</p> <p>W๑๑ แรงงานด้านการเกษตรมีจำนวนลดลงและแรงงานที่มีอยู่ส่วนใหญ่เข้าสู่วัยสูงอายุ</p>
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	<p>S๒๑ มีจุดรวบรวมนและกระจายสินค้า การเกษตร</p> <p>S๒๒ มีคณะกรรมการขับเคลื่อนด้านการเกษตรระดับจังหวัด (SCP) คณะทำงาน</p>	<p>W๑๒ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการมสืทธิในการถือครองที่ดินในพื้นที่สูง</p> <p>W๑๓ กลไกและเงื่อนไขของตลาดปกติไม่เอื้ออำนวยต่อสินค้าเกษตรปลอดภัย</p>

๗-S Framework	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
	ขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับอำเภอ (SCD)	W๑๔ สถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่เข้มแข็ง ส่วนใหญ่ปล่อยสินเชื่อบนด้านหลัก การทำธุรกิจรวบรวมจำหน่ายแปรรูป กระจาย สินค้าเกษตรมีน้อย W๑๕ การสร้างเครือข่ายและการรวมกลุ่มของเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง W๑๖ มีศูนย์สินค้าเกษตรในพื้นที่แต่การบริหารจัดการไม่มีศักยภาพเพียงพอ
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)	S๒๓ มีตลาดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เป็นที่ยอมรับและมีอัตราการเติบโตที่ดีในชุมชนเมือง S๒๔ สินค้าเกษตรมีคุณภาพได้รับมาตรฐานเกษตรครบทุกมาตรฐาน ได้แก่ GAP / มอน. Organic Thailand / PGS / IFOAM	W๑๗ เกษตรกรไม่ยอมรับความสามารถของคนในชุมชนเดียวกันขาดการแบ่งปันเทคโนโลยีระหว่างกัน W๑๘ เกษตรกรไม่ได้คำนึงถึงการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในแปลง เกิดการเผา และมีการหมุนเวียนใช้ประโยชน์น้อย

๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาส, ภัยคุกคาม) เป็นการตรวจสอบ ประเมิน และพิจารณาว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง หรือมีผลกระทบต่อการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดนั้น เป็น โอกาส (Opportunities: O) หรือ ภัยคุกคาม (Threats: T) เช่น

- ปัจจัยด้านกฎหมาย
- ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม
- ปัจจัยด้านเทคโนโลยี
- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
- ปัจจัยด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐ
- ปัจจัยด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โดยเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกได้แก่ PEST Analysis หรือในปัจจุบันคือ PESTEL Analysis ซึ่งเป็นระดับต่อไปของ PEST Analysis ที่ได้เพิ่มปัจจัยภายนอกอีก ๒ ปัจจัยเข้ามา Environment (E) และ Legal หรือ Law (L) ดังนั้น PESTEL ทั้ง ๖ ด้านจะประกอบด้วย

๑. ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political/Legal Factors)
๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)
๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors)
๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)
๕. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (Environmental Factors)
๖. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law Factors)

ตารางที่ ๖๗ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<u>ด้านการเมือง (Political Factors)</u> O๑ นโยบายของรัฐให้ความสำคัญกับ Food Safety, Zoning , Smart Farmer , BCG Model และเกษตรกรรมยั่งยืน O๒ AEC ทำให้ตลาดสินค้าเกษตรเปิดกว้างขึ้น (เช่น สินค้าเกษตรปลอดภัย ลำไย) O๓ นโยบายภาครัฐเพื่อสนับสนุนเกษตรให้เกิดการรวมกลุ่มและเข้าถึงแหล่งเงินทุน O๔ มีนโยบายขับเคลื่อนการเกษตรสู่กลุ่มแม่น้ำโขง	T๑ AEC และ FTA ทำให้สินค้าเกษตรบางรายการมีคู่แข่งเพิ่มขึ้น (เช่น ข้าว กระเทียม หอมแดง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ นมโค) T๒ นโยบายการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรทำให้โครงสร้างและราคาผลผลิตทางการเกษตรเกิดการบิดเบือน
<u>ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)</u> O๕ การเชื่อมโยงภาคการเกษตรเข้ากับภาคการท่องเที่ยว O๖ มีนักลงทุนที่สนใจการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเกษตรและระบบโลจิสติกส์ O๗ มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัดจำนวนมาก O๘ มีระบบการขนส่งที่ดีและหลายหลายช่องทาง (ทางถนน ทางราง และทางอากาศ)	T๓ การเข้ามาลงทุนจากชาวต่างชาติเกิดการผูกขาดทางการตลาด (ลำไย มะม่วง) T๔ สินค้าเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาตีตลาดสินค้าเกษตรในประเทศ
<u>ด้านสังคม (Social cultural Factors)</u> O๙ กระแสการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เช่น หลังสภาวะการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)	T๕ ผู้บริโภคจำนวนมากมีความตระหนักรู้ในเรื่องการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย (Smart Consumer) น้อย T๖ มีปริมาณการนำเข้าสารพิษทางการเกษตรเพิ่มขึ้น
<u>ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)</u> O๑๐ มีสถาบันการศึกษาทุกระดับ และมีนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญที่เป็นแหล่งพัฒนาความรู้ เทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและอุตสาหกรรมเกษตร O๑๑ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้อย่างรวดเร็วและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร	T๗ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ยังไม่แพร่หลายสู่เกษตรกรรายย่อย T๘ การทำการเกษตรแบบดั้งเดิมมีมากกว่าเกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง
<u>ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors)</u> O๑๒ กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมส่งผลให้เกิดการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	T๙ มีโรคอุบัติใหม่และศัตรูพืชที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร T๑๐ เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะโลกร้อน และภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
	T๑๑ พื้นที่พัฒนาแหล่งน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้และอุทยาน T๑๒ การส่งเสริม สนับสนุนและความร่วมมือในการจัดการ PM๒.๕ ในพื้นที่การเกษตรยังไม่เกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง
ด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) O๑๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีมาตรการลด เลิกการใช้ ๓ สารอันตราย (พาราควอต คลอร์ไพริฟอส และไกลโฟเซต)	T๑๓ ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาหารปลอดภัยอย่างจริงจัง

หลังจากได้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ได้จัดเรียง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเมตริกซ์ โดยใช้ตาราง TOWS Matrix เพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งหมด จะทำให้เกิดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงป้องกัน เชิงแก้ไข และเชิงรับ ทั้งนี้ การวิเคราะห์สามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ

๑) SO ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็น **จุดแข็งและโอกาส** มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก

๒) ST ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็น **จุดแข็งและภัยคุกคาม** มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน

๓) WO ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็น **จุดอ่อนและโอกาส** มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข

๔) WT ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็น **จุดอ่อนและภัยคุกคาม** มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรับ

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
ปัจจัยภายนอก	๑..... ๒.....	๑..... ๒.....
โอกาส (O) ๑..... ๒.....	SO ประเด็นการพัฒนาเชิงรุก ใช้จุดแข็งเกาะกุมโอกาส	WO ประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข เอาชนะจุดอ่อนโดยอาศัยโอกาส
ภัยคุกคาม(T) ๑..... ๒.....	ST ประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน ใช้จุดแข็งหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม	WT ประเด็นการพัฒนาเชิงรับ ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภัยคุกคาม

๑) การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นและการใช้ประโยชน์จากโอกาสเพื่อเสริมข้อได้เปรียบ : ประเด็นการพัฒนาเชิงรุก

ตารางที่ ๖๘ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก

จุดแข็ง (Strengths)		โอกาส (Opportunities)	
๑	S๑ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเมือง Mice city S๑๔ มีความพร้อมขององค์กรพัฒนาเอกชน ทั้งทางด้านองค์ความรู้ และกลไกการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ S๑๙ มีองค์ความรู้และศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ ในการพัฒนาการเกษตรหลายด้าน เช่น เกษตรอินทรีย์ เกษตรประณีต (ข้าว ลำไย มะม่วง สตรอเบอร์รี่อินทรีย์ ไก่ประดู่หางดำ กาแฟ อร่าบิกา ชา อาโวคาโด มัคคาแดเมีย)	๑	O๑ นโยบายของรัฐให้ความสำคัญกับ Food Safety, Zoning , Smart Farmer , BCG Model และเกษตรกรรมยั่งยืน
๒	S๒ จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองแห่งกาแฟ	๒	O๒ AEC ทำให้ตลาดสินค้าเกษตรเปิดกว้างขึ้น (เช่น สินค้าเกษตรปลอดภัย ลำไย)
๓	S๕ มีภูมิประเทศที่เป็นแหล่งพื้นที่ต้นน้ำ ซึ่งมีโอกาสพัฒนาเป็นแหล่งน้ำของจังหวัด	๓	O๓ นโยบายภาครัฐเพื่อสนับสนุนเกษตร ให้เกิดการรวมกลุ่มและเข้าถึงแหล่งเงินทุน
๔	S๖ ภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกพืชท้องถิ่น และ พืชผักไม้ผลเขตหนาวและเขตกึ่งหนาวที่หลากหลาย พืชสมุนไพรและสมุนไพรเมืองหนาว	๔	O๔ มีนโยบายขับเคลื่อนการเกษตรสู่กลุ่มแม่น้ำโขง
๕	S๓ จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประเพณี S๗ เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย และสำคัญในระดับประเทศมี เช่น ไม้ผล ไม้ยืนต้น ไม้ดอก พืชผักไม้ผลเขตหนาวและเขตกึ่งหนาว พืชไร่ พืชผัก ปศุสัตว์ (สุกร โคเนื้อ ไก่ ไก่ ผึ้ง แมลงเศรษฐกิจ) และประมง	๕	O๕ การเชื่อมโยงภาคการเกษตรเข้ากับภาคการท่องเที่ยว
๖	S๔ มีความพร้อมและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการค้าการลงทุน S๘ มีสินค้าที่มีคุณภาพในระดับประเทศ หลากหลาย เช่น ข้าวหอมมะลิ มะม่วง สตรอว์เบอร์รี่ กระเทียม มันฝรั่ง หอมหัวใหญ่ ถั่วเหลือง น้ำมันดิบ ไก่ประดู่หางดำ S๑๓ มีการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าตลอดห่วงโซ่และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์	๖	O๖ มีนักลงทุนที่สนใจการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเกษตรและระบบโลจิสติกส์

จุดแข็ง (Strengths)		โอกาส (Opportunities)	
๗	S๙ เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยมีสินค้าเกษตรอินทรีย์ด้านพืชที่หลากหลาย และครอบคลุมต่อการบริโภค	๗	O๗ มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัดจำนวนมาก
๘	S๑๐ ขนาดฟาร์มมีขนาดเล็กจึงเหมาะสมต่อการทำเกษตรแบบประณีต เกษตรอินทรีย์ S๑๑ มีจุดรวบรวมและกระจายสินค้าเกษตร	๘	O๘ มีระบบการขนส่งที่ดีและหลายหลายช่องทาง (ทางถนน ทางราง และทางอากาศ)
๙	S๑๑ ภาคราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในระดับจังหวัดให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรและมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน S๑๓ มีตลาดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เป็นที่ยอมรับและมีอัตราการเติบโตที่ดีในชุมชนเมือง S๑๔ สินค้าเกษตรมีคุณภาพได้รับมาตรฐานเกษตรครบทุกมาตรฐาน ได้แก่ GAP / มอน. Organic Thailand / PGS / IFOAM	๙	O๙ กระแสการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เช่น หลังสภาวะการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) O๑๒ กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมส่งผลให้เกิดการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม O๑๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีมาตรการลด ละ เลิกการใช้ ๓ สารอันตราย (พาราควอต คลอร์ไพริฟอส และไกลโฟเซต)
๑๐	S๑๒ มีระบบการจัดการน้ำที่ดี และเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการน้ำ เช่น ระบบเปียกสลับแห้ง ระบบน้ำหยด เป็นต้น	๑๐	O๑๐ มีสถาบันการศึกษาทุกระดับ และมีนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญที่เป็นแหล่งพัฒนาความรู้เทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและอุตสาหกรรมเกษตร
๑๑	S๑๐ มีสถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและนวัตกรรมต่างๆ ที่สามารถนำมาต่อยอดและพร้อมในการร่วมขับเคลื่อนภาคการเกษตร	๑๑	O๑๑ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้อย่างรวดเร็วและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร
๑๒	S๑๕ มีสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในพื้นที่		
๑๓	S๑๖ มีหน่วยงานราชการส่วนกลาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประจำในจังหวัดสร้างโอกาสในการพัฒนาพื้นที่		
๑๔	S๑๗ มีโครงการพระราชดำริในการพัฒนาพื้นที่สูง ปศุกิจสำนึกให้คนอยู่ร่วมกับป่า การทำเกษตรปลอดภัย การสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร และการอนุรักษ์ดินและน้ำ		

จุดแข็ง (Strengths)		โอกาส (Opportunities)	
๑๕	S๑๘ มูลนิธิโครงการหลวง และสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง มีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบที่ดีในการพัฒนาพื้นที่การเกษตรในพื้นที่สูงแบบครบวงจร		
๑๖	S๒๒ มีคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรระดับจังหวัด (CoO) และระดับอำเภอ (OT)		

ผลจากการวิเคราะห์โดยใช้จุดแข็งร่วมกับประโยชน์จากโอกาส สรุปได้ว่า จังหวัดเชียงใหม่ควรกำหนด “ประเด็นการพัฒนาเชิงรุก” กล่าวคือ การพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรบนพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชผักไม้ผลเมืองหนาวและกึ่งหนาว ส่งเสริมการผลิตและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรคุณภาพให้ครบห่วงโซ่อุปทาน โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต รวมถึงพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นและการลดปัจจัยภายนอกเพื่อเสริมจุดแข็ง : ประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน

ตารางที่ ๖๙ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน

จุดแข็ง (Strengths)		ภัยคุกคาม (Threats)	
๑	S๔ มีความพร้อมและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับการค้าการลงทุน	๑	T๑ AEC และ FTA ทำให้สินค้าเกษตรบางรายการมีคู่แข่งเพิ่มขึ้น (เช่น ข้าว กระเทียม หอมแดง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ นมโค)
๒	S๕ มีภูมิประเทศที่เป็นแหล่งพื้นที่ต้นน้ำซึ่งมีโอกาสพัฒนาเป็นแหล่งน้ำของจังหวัด	๒	T๑๑ พื้นที่พัฒนาแหล่งน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้และอุทยาน
๓	S๖ ภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกพืชท้องถิ่น และ พืชผักไม้ผลเขตหนาวและเขตกึ่งหนาวที่หลากหลาย พืชสมุนไพรและสมุนไพรเมืองหนาว S๗ เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลายและสำคัญในระดับประเทศมี เช่น ไม้ผล ไม้ยืนต้น ไม้ดอก พืชผักไม้ผลเขตหนาวและเขตกึ่งหนาว พืชไร่ พืชผัก ปศุสัตว์ (สุกร โคเนื้อ โคนม ไก่) ผัก แมลงเศรษฐกิจ และประมง	๓	T๒ นโยบายการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรทำให้โครงสร้างและราคาผลผลิตทางการเกษตรเกิดการบิดเบือน T๔ สินค้าเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาตีตลาดสินค้าเกษตรในประเทศ T๙ มีโรคอุบัติใหม่และศัตรูพืชที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร

จุดแข็ง (Strengths)		ภัยคุกคาม (Threats)	
๔	S๘ มีสินค้าที่มีคุณภาพในระดับประเทศหลากหลาย เช่น ข้าวหอมมะลิ มะม่วง สตรอว์เบอร์รี กระเทียม มันฝรั่ง หอมหัวใหญ่ ถั่วเหลือง น้ำมันดิบ ไก่ประดู่หางดำ	๔	T๓ การเข้ามาลงทุนจากชาวต่างชาติเกิดการผูกขาดทางการตลาด (ลำไย มะม่วง)
๕	S๙ เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัยสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยมีสินค้าเกษตรอินทรีย์ด้านพืชที่หลากหลาย และครอบคลุมต่อการบริโภค	๕	T๕ ผู้บริโภคจำนวนมากมีความตระหนักรู้ในเรื่องการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย (Smart Consumer) น้อย T๖ มีปริมาณการนำเข้าสารพิษทางการเกษตรเพิ่มขึ้น
๖	S๑๐ ขนาดฟาร์มมีขนาดเล็กจึงเหมาะต่อการทำเกษตรแบบประณีต เกษตรอินทรีย์	๖	T๑๐ เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภาวะโลกร้อน และภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร
๗	S๑๒ มีระบบการจัดการน้ำที่ดี และเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการน้ำ เช่น ระบบเปียกสลับแห้ง ระบบน้ำหยด เป็นต้น S๑๗ มีโครงการพระราชดำรินในการพัฒนาพื้นที่สูง ปลุกจิตสำนึกให้คนอยู่ร่วมกับป่า การทำเกษตรปลอดภัย การสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร และการอนุรักษ์ดินและน้ำ	๗	T๑๒ การส่งเสริม สนับสนุนและความร่วมมือในการจัดการ PM๒.๕ ในพื้นที่การเกษตรยังไม่เกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง
๘	S๑๓ มีการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าตลอดห่วงโซ่และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์ S๒๑ มีจุดรวบรวมและกระจายสินค้าการเกษตร	๘	T๗ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ยังไม่แพร่หลายสู่เกษตรกรรายย่อย
๙	S๑๔ มีความพร้อมขององค์กรพัฒนาเอกชนทั้งทางด้านองค์ความรู้ และกลไกการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ S๒๓ มีตลาดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์เป็นที่ยอมรับและมีอัตราการเติบโตที่ดีในชุมชนเมือง S๒๔ สินค้าเกษตรมีคุณภาพได้รับมาตรฐานเกษตรครบทุกมาตรฐาน ได้แก่ GAP / มอน. Organic Thailand / PGS / IFOAM	๙	T๑๓ ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาหารปลอดภัยอย่างจริงจัง

จุดแข็ง (Strengths)		ภัยคุกคาม (Threats)	
๑๐	S๑๙ มีองค์ความรู้และศูนย์เรียนรู้ต้นแบบในการพัฒนาการเกษตรหลายด้าน เช่น เกษตรอินทรีย์ เกษตรประณีต (ข้าว ลำไย มะม่วง สตรอเบอร์รี่อินทรีย์ ไก่ประดู่หางดำ กาแฟ อาราบิก้า ชา อาโวคาโด มัคคาแดเมีย) S๒๐ มีสถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและนวัตกรรมต่างๆ ที่สามารถนำมาต่อยอดและพร้อมในการร่วมขับเคลื่อนภาคการเกษตร	๑๐	T๘ การทำการเกษตรแบบดั้งเดิมมีมากกว่าเกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง
๑๑	S๑ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเมือง Mice city		
๑๒	S๒ จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองแห่งกาแฟ		
๑๓	S๓ จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประเพณี		
๑๔	S๑๑ ภาคราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในระดับจังหวัดให้ความร่วมมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรและมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน		
๑๕	S๑๕ มีสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในพื้นที่		
๑๖	S๑๖ มีหน่วยงานราชการส่วนกลาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประจำในจังหวัดสร้างโอกาสในการพัฒนาพื้นที่		
๑๗	S๑๘ มูลนิธิโครงการหลวง และสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง มีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบที่ดีในการพัฒนาพื้นที่การเกษตรในพื้นที่สูงแบบครบวงจร		
๑๘	S๒๒ มีคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรระดับจังหวัด (CoO) และระดับอำเภอ (OT)		

ผลจากการวิเคราะห์โดยการพัฒนาจุดแข็งร่วมกับการลดภัยคุกคามจากภายนอกสรุปได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่ควรกำหนด “ประเด็นการพัฒนาเชิงป้องกัน” กล่าวคือ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันจากผลกระทบภายนอก เช่น การแข่งขันทางด้านสินค้าเกษตร ภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นหลังสภาวะการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) เป็นต้น ส่งเสริมการผลิตการเกษตรแบบใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีและ

นวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่และสนับสนุนระบบโลจิสติกส์การเกษตร สร้างและพัฒนา Smart Consumer เพื่อเป็นฐานการตลาดคุณภาพที่สำคัญ รวมทั้งสร้างและพัฒนาระบบเตือนภัยทางการเกษตร สร้างการรับรู้ของเกษตรกรถึงผลกระทบด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่เกิดจากข้อตกลงทางการค้าของประเทศไทยต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๓) การลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส : ประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข

ตารางที่ ๗๐ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข

จุดอ่อน (Weakness)		โอกาส (Opportunities)	
๑	W๑ ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตรของจังหวัด W๑๓ กลไกและเงื่อนไขของตลาดปกติไม่เอื้ออำนวยต่อสินค้าเกษตรปลอดภัย	๑	O๑ นโยบายของรัฐให้ความสำคัญกับ Food Safety, Zoning , Smart Farmer , BCG Model และเกษตรกรรมยั่งยืน O๑๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีมาตรการลด ละ เลิกการใช้ ๓ สารอันตราย (พาราควอต คลอร์ไพริฟอส และไกลโฟเซต)
๒	W๑๐ เกษตรกรส่วนมากมีการวางแผนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และการจัดการฟาร์มเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้น้อย	๒	O๒ AEC ทำให้ตลาดสินค้าเกษตรเปิดกว้างขึ้น (เช่น สินค้าเกษตรปลอดภัย ลำไย)
๓	W๑๔ สถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่เข้มแข็ง ส่วนใหญ่ปล่อยสินเชื่อเป็นด้านหลัก การทำธุรกิจรวบรวมจำหน่าย แปรรูป กระจาย สินค้าเกษตรมีน้อย W๑๕ การสร้างเครือข่ายและการรวมกลุ่มของเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง	๓	O๓ นโยบายภาครัฐเพื่อสนับสนุนเกษตรให้เกิดการรวมกลุ่มและเข้าถึงแหล่งเงินทุน
๔	W๒ ระบบคมนาคมขนส่งสินค้าเกษตรยังไม่ครอบคลุมทั่วพื้นที่จังหวัด	๔	O๔ มีนโยบายขับเคลื่อนการเกษตรสู่กลุ่มแม่น้ำโขง O๖ มีนักลงทุนที่สนใจการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเกษตรและระบบโลจิสติกส์
๕	W๗ เกษตรกร/เยาวชนรุ่นใหม่สนใจทำการเกษตรไม่มากนัก	๕	O๕ การเชื่อมโยงภาคการเกษตรเข้ากับภาคการท่องเที่ยว
๖	W๖ เกษตรกรส่วนใหญ่มีการนำองค์ความรู้ด้านการแปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มไปใช้ได้จริงน้อย	๖	O๗ มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัดจำนวนมาก
๗	W๑๖ มีศูนย์สินค้าเกษตรในพื้นที่แต่ขาดการบริหารจัดการที่มีศักยภาพ	๗	O๘ มีระบบการขนส่งที่ดีและหลายหลายช่องทาง (ทางถนน ทางราง และทางอากาศ)

จุดอ่อน (Weakness)		โอกาส (Opportunities)	
๘	W๘ บุคลากรด้านการตลาดมีอาชีพที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงผู้ผลิตและผู้บริโภค สร้างตลาดที่เป็นธรรมยังไม่จำนวนมาก	๘	O๘ กระแสการบริโภคสินค้าเพื่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เช่น หลังสภาวะการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)
๙	W๙ บุคลากรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดต้องการทักษะด้านภาษา ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๙	O๑๐ มีสถาบันการศึกษาทุกระดับ และมีนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญที่เป็นแหล่งพัฒนาความรู้เทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและอุตสาหกรรมเกษตร
๑๐	W๑๑ แรงงานด้านการเกษตรมีจำนวนลดลง และแรงงานที่มีอยู่ส่วนใหญ่เข้าสู่วัยสูงอายุ W๑๓ เกษตรกรไม่ยอมรับความสามารถของคนในชุมชนเดียวกันขาดการแบ่งปันเทคโนโลยีระหว่างกัน W๑๔ เกษตรกรไม่ได้คำนึงถึงการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในแปลง เกิดการเผา และมีการหมุนเวียนใช้ประโยชน์น้อย	๑๐	O๑๑ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร O๑๒ กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมส่งผลให้เกิดการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๑๑	W๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรบนพื้นที่สูง มีไม่เพียงพอ		
๑๒	W๔ การจัดการด้านอนุรักษ์ดินและน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่		
๑๓	W๕ กรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรลดลง การเช่าที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการพัฒนาอาชีพเกษตร		
๑๔	W๑๒ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินในพื้นที่สูง		

ผลจากการวิเคราะห์โดยการลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส สรุปได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่ควรกำหนด “ประเด็นการพัฒนาเชิงแก้ไข” กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการปัจจัยการผลิตทางการเกษตร พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทดแทนแรงงานภาคการเกษตร ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์ดินและน้ำ และการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้ง ส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรการลด ละ เลิกการใช้ ๓ สารอันตราย

๔) การลดจุดอ่อนโดยหลีกเลี่ยงการเผชิญภัยคุกคาม : ประเด็นการพัฒนาเชิงรับ

ตารางที่ ๗๑ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรับ

จุดอ่อน (Weakness)		ภัยคุกคาม (Threats)	
๑	W๑ ระบบชลประทานยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตรของจังหวัด W๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรบนพื้นที่สูงมีไม่เพียงพอ	๑	T๑๑ พื้นที่พัฒนาแหล่งน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้และอุทยาน
๒	W๒ ระบบคมนาคมขนส่งสินค้าเกษตรยังไม่ครอบคลุมทั่วพื้นที่จังหวัด W๑๖ มีศูนย์สินค้าเกษตรในพื้นที่แต่ขาดการบริหารจัดการที่มีศักยภาพ	๒	T๗ ขาดระบบการรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรหลังการเก็บเกี่ยว
๓	W๔ การจัดการด้านอนุรักษ์ดินและน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่	๓	T๖ มีปริมาณการนำเข้าสารพิษทางการเกษตรเพิ่มขึ้น T๑๒ การส่งเสริม สนับสนุนและความร่วมมือในการจัดการ PM๒.๕ ในพื้นที่การเกษตรยังไม่เกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง
๔	W๑๓ กลไกและเงื่อนไขของตลาดปกติไม่เอื้ออำนวยต่อสินค้าเกษตรปลอดภัย	๔	T๕ ผู้บริโภคจำนวนมากมีความตระหนักรู้ในเรื่องการบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย (Smart Consumer) น้อย T๑๓ ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาหารปลอดภัยอย่างจริงจัง
๕	W๕ ภูมิสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรลดลง การเช่าที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการพัฒนาอาชีพเกษตร	๕	T๑ AEC และ FTA ทำให้สินค้าเกษตรบางรายการมีคู่แข่งเพิ่มขึ้น (เช่น ข้าว กระเทียม หอมแดง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ นมโค) T๑๐ เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะโลกร้อน และภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร
๖	W๖ เกษตรกรส่วนใหญ่มีการนำองค์ความรู้ด้านการแปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มไปใช้ได้จริงน้อย	๖	T๔ สินค้าเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาตีตลาดสินค้าเกษตรในประเทศ
๗	W๗ เกษตรกร/เยาวชนรุ่นใหม่สนใจทำการเกษตรไม่มากนัก W๑๔ สถาบันเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่เข้มแข็ง ส่วนใหญ่ปล่อยสินเชื่อเป็นด้านหลัก การทำธุรกิจรวบรวมจำหน่าย แปรรูป กระจาย สินค้าเกษตรมีน้อย	๗	T๒ นโยบายการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรทำให้โครงสร้างและราคาผลผลิตทางการเกษตรเกิดการบิดเบือน

จุดอ่อน (Weakness)		ภัยคุกคาม (Threats)	
๘	W๘ บุคลากรด้านการตลาดมีอาชีพที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงผู้ผลิตและผู้บริโภค สร้างตลาดที่เป็นธรรมยังไม่จำนวนมาก W๑๕ การสร้างเครือข่ายและการรวมกลุ่มของเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง	๘	T๓ การเข้ามาลงทุนจากชาวต่างชาติเกิดการผูกขาดทางการตลาด (ลำไย มะม่วง)
๙	W๙ บุคลากรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดต้องการทักษะด้านภาษา ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม W๑๑ แรงงานด้านการเกษตรมีจำนวนลดลงและแรงงานที่มีอยู่ส่วนใหญ่เข้าสู่วัยสูงอายุ W๑๗ เกษตรกรไม่ยอมรับความสามารถของคนในชุมชนเดียวกันขาดการแบ่งปันเทคโนโลยีระหว่างกัน W๑๘ เกษตรกรไม่ได้คำนึงถึงการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในแปลง เกิดการเผา และมีการหมุนเวียนใช้ประโยชน์น้อย	๙	T๘ การทำการเกษตรแบบดั้งเดิมมีมากกว่าเกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง
๑๐	W๑๐ เกษตรกรส่วนมากมีการวางแผนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และการจัดการฟาร์มเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้น้อย	๑๐	T๗ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ยังไม่แพร่หลายสู่เกษตรกรรายย่อย
๑๑	W๑๒ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดินในพื้นที่สูง		

ผลจากการวิเคราะห์การลดจุดอ่อนโดยหลักเลี่ยงการเผชิญภัยคุกคาม สรุปได้ว่า จังหวัดเชียงใหม่ ควรกำหนด “ประเด็นการพัฒนาเชิงรับ” กล่าวคือ เร่งพัฒนาองค์ความรู้ให้เกษตรกรเพื่อปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับการตลาดนำการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรด้วยการส่งเสริมและพัฒนาการทำงานเชิงบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง